

Dalje laže dopisnik, da je gosp. Pirtošek pošto in upraviteljico obrekoval. Ker vidim, da vi pač ne veste, kaj je obrekovanje, vas moram poučiti. Obrekovati se pravi, koga česa po krivem dolžiti in pripovedovati o bližnjem izmišljene napake. — Svetujem vam, da vzamete v roke katekizem in berete od 8. božje zapovedi, da boste potem vedeli, kdo obrekuje. Našli boste besede preroka, ki pravi: »Preklet bodi podpihovavec in dvojezičnik; zakaj med mnogimi, ki v miru žive, napravi zmešnjave.« Potem roko na srce in nekoliko izprašajte svojo vest!

Dopisnik predbaciva gospodu županu most čez Pako, kakor bi to bila njegova dolžnost, da most popravi. Ako še ne veste, vam zdaj povem, da ima most na skrbi okrajni zastop, ne pa župan. Zavoljo brizgalnice zoper ogenj se je tudi že sklepalo, ali taisti občani, ki so na hribih, niso pri volji, da bi se brizgalnica kupila na občinske stroške, ker pravijo: »Nam tako ne koristi nič, ker v hribe je ni mogoče spravljati. Pravijo, naj si Šmartno, Gorenje, Paška vas in Rečica same kupijo brizgalnico.« Pa začnite ljudi vspodbujati vi, prav hvaležni vam bomo, bolj kakor če boste po časnikih hujskali.

Nesramna laž je, kar piše dopisnik o vodnjaku pri šoli, namreč da se tam pere na pol gujilo meso in čreva. Sicer je pa vodnjak last g. Rogelna, ne pa šole in on zahteva, da se bo gledalo na to, da otroci ne bodo hodili tja tintnikov umivat, kar vođa v resnici onesnaži, drugače si bo šola morala omisliti svoj vodnjak. Žalibog vas moram pa tudi tukaj poučiti, da klopi v šoli in vodnjak ima na skrbi načelnik kr. šol. sveta, ne pa župan.

Dopisnik dalje piše, da klepetave babnice govore, da se g. Pirtoška boji sam »doktor« in »pecirksrihter«. Saperlot! To je pa silno duhovito povedano! Verjemite mi gospod dopisnik, da imate vi posebni talent za kaj finega in duhovitega! No, kaj klepetave babnice govore, res ne vem, ker sploh ne občujem z njimi, no, pa kdor kaj več z njimi občuje, ta že mora vedeti!!! Povem pa vam lahko, kaj govori pametni možje, namreč: »Kdor drugim jamo koplje, sam v njo pada.« Imam še obilo gradiva, toda prostora premalo. Če vas še bo kaj jezik in prsti srbeli, se še pa vidimo.

Št. Rupert v Slov. goricah. (Slavnost bralnega društva), katera se je vršila v nedeljo 4. maja, se je v kljub slabemu vremenu krasno obnesla. Ako bi hoteli vso slavnost na drobno opisati, bi zavzeli preveč prostora v vašem listu. Ljudstva je privrelo tako obilo, da so zavzeli skoraj vse ogromne, za to pripravne prostore pod milim nebom, akoravno je bila vstopnina plačati. Kar se tiče gostov, posebno v rle slovenske mladine, smo bili res kar iznenadeni, ker so prihitali v tako slabem vremenu in težavnem potu od raznih daljnih strani. Prihitali so k nam vzgledno-narodni Benedičani v skupnem številu 25 oseb, na čelo jim mnogospoštovani č. g. kaplan Muršič in g. učitelj H. Bregant, kot vodja tamošnjih pevcev, kateri so nam par prav mičnih pesnic zapeli. Počastili so nas tudi trije Št. Jurjevčani od Ščavnice, obilo število mladeničev od Sv. Barbare v Slov. gor. in Sv. Urbana s svojimi gorečimi narodnimi voditelji. Tudi že od nekdanj narodni Bollenčani niso hoteli izostati. Tudi semkaj od nemške meje od Sv. Ane so nam prinesli pozdrave. Nadalje smo dobili več pismenih pozdravov, namreč od narodnega mladeniča V. Turin-a od Sv. Jurija ob juž. žel., od mladeniča I. Vuk-a in več drugih mladeničev in deklet od Sv. Jurija na Ščavnici. — In še jedni sosedje so nas seosebno počastili, to so bili šentlenarčki tamburaši, kateri so nas s svojimi krasnimi komadi vzbujali k popolnejši narodni zavesti, za kar so tudi od navzočega občinstva zaslužno pohvalo želi.

Kar se tiče slavnosti same, se je izvrstno obnesla, in so nas domači kakor tuji pevci s svojimi lepimi glasovi med več-

kratnim odmorom izvrstno zabavali. — Prvo burko: »Kmet Herod« so igrali sami kmečki fantje. Igrali so tako izborno, da smo zares v zadregi, katerega bi bolj pohvalili. Že to, kar se je do sedaj storilo je v dobro voljo spravilo poslušalce. Ko pa so nastopili slavnostni govornik č. g. Fr. Muršič, tedaj pa se je občinstvo kar do vrhunca navdušilo. In saj je moral tudi vsakdo očaran biti, kdor nima celo okamenega srca za narodno stvar. Vzpodbujali so vse, seosebno pa fante in dekleta k ljubezni do domovine in materinega jezika ter k čitanju dobrih narodnih časnikov. V zahvalo jim je zagromela zaslužena zahvala. Kar nestrpnost so že pričakovala naša vrla dekleta, da bi nastopile svojo igro »Jeza nad petelinom in kes«. Svoje vloge so tako izvrstno izpeljale, da so hotele kar druga drugo prekositi. Po dokončani igri so nastopili zopet pevci ter se menjavali s tamburaši.

Da se je naše društvo tako lepo razvilo in da smo zamogli prirediti toli krasno slavnost, imata največ zasluge pri tem naš mnogospoštovani č. g. župnik F. Pajtler kot spreten učitelj in vodja pevcev in č. g. A. Keček, kateri so kar vse svoje moči posvetili v prid našega društva in ga podpirajo z vsemi sredstvi, za kar se jima društvo najtopleje zahvaljuje. Hvala sploh vsem, ki so pri tej veselici sodelovali ali se je udeležili.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Koncert „Mariborske čitalnice“ v nedeljo, dne 4. t. m. v Nar. domu je uspel nad vse sijajno. Udeležba je bila nepričakovano velika. Že pred 8. uro se je napolnila krasna dvorana z radovednim občinstvom, ki je došlo iz mesta in dežele. Videli smo mnogo odličnih gostov iz drugih krajev, kakor iz Celja, Ptuja, Ljubljane, Brežic, Ormoža, Žalca, Marenberga itd. S posebnim veseljem smo opazili, da se je tudi ljudstvo iz narodno zapuščenih mariborske okolice začelo zanimati za koncerte.

Doktorjem prava je bil dne 6. t. m. na dunajskem vseučilišču promoviran gosp. Vekoslav Bratkovič, c. kr. avskultant pri okrožnem sodišču v Mariboru. Čestitamo!

Imenovanje. Pravosodni minister je imenoval sodnega pristava g. Karla Higerspergerja v Konjicah za okrajnega sodnika za Dobrloves na Koroškem. Sodnemu pristavu v Rogatecu gosp. dr. P. Moraku je podeljena jednaka služba brez določenega kraja. Sodnim pristavom so imenovani avskultantje gg. dr. L. Mühleisen za Rogatec, dr. J. Račič za Konjice in dr. A. Kaiser za Radeče. Sami Nečaji!

Viničarski tečaj se prične na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru dne 16. junija ter traja do 21. junija. Natančnejše se razvidi iz razglasa v inseratnem delu lista.

V Št. Lenartu v Slov. gor. iščejo preмога in so že tudi zadeli ob premogove žile. V Burgstalu pa so našli sol, v Št. Jakobu sledove petroleja.

Umrl je dne 23. aprila v Rajhenbergu Franc Zemljak, oče P. Kasijana, frančiškana v Brezju. — N. p. v m!

Mraz je dne 1. in 3. maja mnogo škodoval vinogradom in sadnemu drevju po rajhenberški, koprivniški, podsredski in bučki župniji. V nekaterih krajih so kurili, da bi z dimom zavrtili pezebo, pa ker so storili to večinoma le posamezniki, bilo je mnogokrat brez uspeha. Z velikim uspehom so pa kurili Bizeljanci, ker so kurili splošno vsi. Ohranili so si svoje lepe gorice nepoškodovane. — Kjer pa je slana prizanesla letini, silno lepo kaže med Savo in Sotlo. Že dolgo ni toliko sadja cvetelo, kakor letos; vinogradi obetajo bogato trgateg in ozimina se lepo razvija. Vplivala je na njo dobro mila zima. Bog nas varuj vsakovrstnih uim!

Iz Vojnika. Znani dopisnik iz Vojnika se je v »Slov. Gospodarju«, št. 7., stran 4.,

pritožil o mlačnosti tukajšnjih mladeničev v narodnem oziru. Res je, gospod urednik, da je tukaj, skoraj bi rekel, vse zaspano. Imamo sicer bralno in pevsko društvo, toda mladeniči se premalo zanimajo za te društvi, ker nimajo pravega voditelja. Tudi fantje so tega sami krivi. Nekateri se sicer prizadevajo, toda brez uspeha. Pa še takšna oseba, kakor sem izvedel, od katere bi vsakdo pričakoval, da bode izpodbujala fantje k pevskim vajam, jih le zaničuje. Vojnik je že tako v veliki nevarnosti, in večidel že v nasprotnikovi oblasti, pa bi še kdo mlade moči plašil in oviral z zaničevanjem v narodnem delu. V okolici je dosti takšnih nemških purgarjev, ki pravijo, da »in unsern Adern deutsches Blut fließt«, v resnici pa so le sinovi slovenskih mater. Potrudite se torej vi dragi mladeniči, da rešimo skupno slovensko reč v tem kraju in da krepko odbijamo napade naših nasprotnikov!

Šola v Rajhenbergu in na Blanci se je zaprla, ker je mnogo otrok obolelo za škrlatico. Nekaj jih je že pomrlo.

Mraz se je zabranil. Koncem meseca aprila je nastala nevarna zima ne le na Štajerskem, temveč tudi na Moravskem. V južnih pokrajinah Moravske se nabaja mnogo vinogradov. Radi mraza je tamošnje prebivalstvo mnogo trpelo te dni. Državni poslanec B. iz Moravije je pripovedoval v Beču svojim tovarišem sledeče: »Te dni smo hvala Bogu zabranili veliko nesrečo in škodo, ki je pretila našim goricam. Po dnevi smo vozili in nosili v gorice ter, dračje, žagovino itd. — cele noči pa smo kurili in napravljali dim, ki se je vlegel nad vinograde. Zima nam ni nič škodovala. V neki okolici so pa ljudje prinesli le nekoliko slame, ki se je vžgala in čez uro ni bilo več dima, pa njim je slana vse pokončala. Naši ljudje so grozno trpeli vsled dima; nekateri so v licu močno otečeni — a so veseli, da so rešili svoje gorice.« — Bi bilo posnemanja vredno tudi pri nas.

Iz Sromelj. Tužnim srcem Vam poročam, gospod urednik, žalostno vest, da se je dne 3. malega travna naš občepriljubljen gostilničar Martin Petan poneseščil. Zvrnil se je namreč voz naložen s trtnim rožjem in starim koljem na njega, ter mu spodnji del života tako hudo poškodoval, da je bilo treba nevarne operacije. Vsled tega so ga peljali težko ranjenega v Zagreb v bolnišnico usmiljenih sester, kjer deluje neki izvrsten zdravnik. Isti ga je operiral ali ozdravel več ni, ampak umrl. Rajni je bil jako uljuden in postrežljiv človek. Kako priljubljen je bil, priča to, da se je mnogo Sromljanov peljalo v Zagreb na pogreb. Rajni bil je tudi odločen narodnjak ter mnogoleten naročnik »Slov. Gospodarja«. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Zdol pri Kozjem. Dne 3. maja je hudi mraz umoril na več mestih popolnoma vinsko trto in tudi orehe, posebno tamkaj, kjer niso kurili proti mrazu. Ljubi Bog, usmili se nas.

Izposobljenostne izkušnje za ljudske in meščanske šole v Ljubljani so napravile gdčene: Božena Sernec v Ljubljani, Antonija Boben v Št. Juriju v Slov. goricah, Ang. Jaklič na Sladki gori, Olga Šivic v Kamnici pri Mariboru.

Cerkvene stvari.

Oficium defunctorum ali sveto opravilo za mrtve. S tem naslovom je izšla v tiskarni sv. Cirila v Mariboru ravnokar nova knjiga kot drugi del »Obrednika za organiste«. Kakor »Obrednika« bode se gotovo tudi razveselil te knjige vsak prijatelj dostojnega in pravnega cerkvenega petja. Namenjena je ta knjiga pred vsem slovenskim organistom; zategadelj so navodila, ki kažejo organistu, kedaj in kako naj poje to ali ono, pridjana v slovenskem jeziku. Note so kakor v »Obredniku za organiste« moderne. Po obliki, vezavi in ceni je ta knjiga »Obredniku« popolnoma enaka, le tisek je večji kar knjigo prav priporoča. Priročna knjiga se bode pa

tudi gotovo vsem č. gg. duhovnikom priljubila; obsega namreč tudi celotno vsa druga duhovniška opravila, ki se vršijo za rajne. Sestavljen je officium defunctorum po obredniku lavantinskem, katerega je potrdil zbor za cerkvene obrede v Rimu dne 4. svečana 1893. Oziral se je pa sestavitelj tudi na rimski, ljubljanski in najnovejši krški obrednik. Ker se pojejo v nekaterih krajih razne pesmi pri pogrebu, priloženih je nekoliko praznih listov ob koncu knjige, da si organist lahko napiše tam dotične pesmi. Knjigo je sestavil gospod Matej Štraki, koralist stolne cerke v Mariboru; izdalo in založilo pa jo je »Cecilijansko društvo za lavantinsko škofijo«. Cena vezani 126 strani broječi knjigi je s poštino vred le 1 K 60 v. Dobiva se pri založniku in v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Prijatelji lepega cerkvenega petja posezite po njej!

Duhovniške vesti. Č. gospod Anton Rančigaj je dobil župnijo Sv. Petra pri Savinji. Č. g. Ivan Gorišek je postal mestni vikarij v Celju, č. g. Ivan Tomazič prvi mestni kapelan. Za drugega mestnega kapelana v Celje je prišel č. g. Jakob Kosi, dosedaj v Gornji Radgoni. Č. g. provizor pri Sv. Petru pri Savinji Jakob Kranjc, je prišel kot duhovni pomočnik v Studenice, ker je odtonil č. g. župnik Martin Žekar na vratu obolel.

Društvena poročila.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali p. n. dobrotniki in dobrotnice: Posojilnica na Slatini 10 K, Mart. Gaberc, župnik 1 K 50 v., Hranilnica in posojil. v Šmarji 50 K, Posojilnica v Slov. Bistrici 60 K, M. Matek, kanon. 20 K, Erna Razlag, učit. 2 K, Jozefina Wessner, učit. 1 K, Mina Ivančič 1 K, imenovane gospice darujejo namesto venca na krsto gospe Frančiške Huber. Dr. Voglar, prof. 2 K, A. T. Ika, za kruh sv. Antona 4 K 50 v., Rozalija Mulec, posest. pri Sv. Marjeti ob Pesnici 2 K, Topolnik, kaplan 10 K, Al. Cilenssek 5 K, č. gg. konkurenti 10 K, P. Em. Šlander 10 K in Mart. Osenjak župnik 5 K namesto venca na grob dijaka Wurcerja.

Katol. slov. politično društvo v Teharjih je imelo v nedeljo 27. aprila 1902 svoj občni zbor, kateri je bil prav dobro obiskan. Po običajnem pozdravu g. predsednika Rebova je g. tajnik Presker na kratko poročal o društvenem delovanju in omenil, da je potreba posebno zdaj, ko se bije boj na življenje in smrt, da se poprimemo našega prepotrebnege društva z vso silo in ga z vsemi močmi podpiramo, ker le z združenimi močmi bomo lahko svoj smoter dosegli. Na to pa je gosp. kapelan Bratkovič v lepem in jedrnatem govoru navduševal zbrane ude k narodni vzajemnosti in organizaciji. Primerjal je društveno delovanje z onim vojaka, kakor se vojak mora vedno vežbati v orožju, da gre lahko vsak hip nad sovražnika, ravno tako je tudi naša dolžnost, da se vežbamo v političnem boju zoper našega sovražnika nemčurja. Za to pa je jako potrebno, da se večkrat zbiramo k skupnemu posvetovanju in čitamo dobre in poštene časopise, iz katerih se bomo vadili sukati orožje proti našim sovražnikom, kajti čitanje ni le samo gospodom potrebno, temveč danes mora tudi vsak zaveden kmet mnogo čitati. G. dr. Karlovšek poučeval nas je in nam dal navodilo, kako se moramo za prihodnji boj pripravljati, da bomo v stanu si našo na pol izgubljeno občino pri bodočih volitvah zopet nazaj pridobiti. Gosp. Rebek pa je pošteno karal posebno naše mladeniče, kateri s svojo tovarišijo rajši ob nedeljah in praznikih v nemške gostilne v Celju zahajajo, kakor pa med svoje rojake Slovence v Narodni dom, koder bi se jim gotovo tako dobro ako ne boljše postreglo, kakor pa po nemčurških gostilnah. V nemških gostilnah jih pa navadno imajo za bedake in še dostikrat povrh na ulico posadijo itd. Tudi oni bi se morali držati našega gesla: »Svoji k svojim!« — Novi odbor pa se je tako-le sestavil: g.

Josip Rebov, predsednik; Martin Vizjak, podpredsednik; Andrej Presker, tajnik; Štefan Šuhl in ne Lubi, kakor sta »Domovina« in »Sl. Gospodar« poročala, blagajnik; Mat. Šmerc, knjižničar ter Josip Šusteršič, Josip Kač, Martin Gajšek in Frahc Sevšek, odborniki. Na predlog g. Preskerja se je tudi resolucija enoglasno sklenila, da se popolnoma strinja s sklepom zaupnega shoda v Celji zastran slovenske gimnazije, in da obstanek iste je le v Celju in nikjer drugje mogoč. Da bode novi odbor vse svoje moči zastavil za prospeh in napredek tega društva, se že lahko iz tega razvidi, da je pri prvi svoji seji sklenil, že poleg dosedanjih časopisov »Slov. Gospodarja«, »Domovine«, »Domoljuba«, »Mira«, »Brivca«, »Kmetovalca«, še po eden iztis »Slovenskega Gospodarja«, »Domovine«, »Domoljuba« in štiri iztise »Našega Doma« naročiti. Skrbelo pa bode tudi, da se bode društvena knjižnica s primernimi knjigami tako povečala, da bode lahko vsak društvenik z berilom postrežen in je želeti, da bi se ga vsi prav obilno posluževali.

Slovensko katoliško akad. društvo „Danica“ na Dunaju je v svoji seji dne 1. maja sestavila sledeči odbor: Predsednik: cand. iur. Matija Lavrenčič, podpredsednik: stud. iur. Lovro Pogačnik, tajnik: stud. iur. Franju Schaubach, blagajnik: stud. phil. Rudolf Pregelj, knjižničar: stud. phil. Ivan Grafenauer in arhivar: stud. phil. Josip Pavlin.

Slovensko politično društvo „Naprej“ v Celju si je na svojem občnem zboru dne 27. m. m. izvolilo naslednji odbor: Predsednik g. dr. Jos. Karlovšek, podpredsednik g. dr. Iv. Dečko, tajnik g. Iv. Bovha, blagajnik g. Al. Terček. Ostali odborniki so gg.: notar L. Baš, Jos. Goričan, Iv. Rebek, Fr. Šribar in Iv. Likar.

Dekliška zveza bral. društva pri Sv. Barbari pod Mariborom priredi dne 17., 18. in 19. maja predstavo »Lurška pastarica«. Začetek ob 8. uri zvečer.

Cezanjevsko bralno društvo je priredilo dne 20. aprila prav lepo veselico. Velika sobana krasne nove šole je bila natlačena. Mešani zbor pod vodstvom gosp. nadučitelja je zapel več krasnih slovenskih pesmi res izvrstno. Igro »Ne vdajmo se!« so igrali mladeniči in dekleta prav dobro. Če so tudi prvokrat na odru nastopili, so se obnašali kakor stari igralci. Treba je bilo gotovo mnogo truda in veselja, zato je bil pa tudi vspeh tako velik. Pri igri je dobila tudi »giftna krotka« par po hrbtu, kar je vse navzoče z veseljem napolnilo. Gospod nadučitelj je v svojem govoru lepo opisoval krasoto slovenskega jezika. Pri prosti zabavi so nas vrli mladeniči od Sv. Križa razveseljevali z lepim petjem. Tudi šaljiva pošta je povzročila mnogo zabave. Cezanjevski mladeniči in dekleta, privedite nam še večkrat tako veselje! Gojite prav radi lepo slovensko petje, čitajte pridno dobre knjige in časopise; »giftno krotka« pa, — jedno redi deklina blizo cerkve — iztirajte iz vaše sredine, da ne bo okužila čistega zraka vaše lične slovenske vasi.

Iz Sv. Jurija v Slov. gor. Dan 4. majnika t. l. je bil za tukajšnji kraj kaj zanimiv. Novoustanovljeno društvo »Edinost« je namreč imelo svoj prvi javni občni zbor. Akoprav nam ni bilo nebo prav milo, je bila vdeležba vendar prav povoljna. Moški zbor in nad 60 pevcev broječi mešani zbor je izborno rešil svojo nalogo. Občinstvo je bilo kar očarano od nežnih glasov naše nadobudne mladine, katera je v primeroma zelo kratkem času slavno pokazala, kaj slovensko grlo premore. G. predsednik I. Rošker pozdravi s krasnimi besedami došle zborovalce in ko še naznani, da slavnostnemu govorniku gospodu Korošecu ni bilo mogoče priti, da besedo g. Pergerju. Ta razlaga v svojem govoru slavni rek: »Vse za vero, dom, cesarja!« — Zatem je sledilo zapisovanje udov; pristopilo jih je 80, tako, da danes društvo šteje 144 udov. Med vpisovanjem udov so se pele razne pesmi z moškimi in mešanim zborom, da so bili poslušalci kar očarani.

Iz drugih krajev.

Razburkana Adrija. Močan veter je razburkal adrijsko morje dne 30. m. m. in 1. t. m. Pri tem se je zgodilo več nesreč. V Trstu je vrgel veter grško ladjo »Giorgia« ob »molo« pri svetilniku. Obsedel je na suhem. Trije parniki so imeli dovolj dela, da so ga oprostili. Dne 30. m. m. je bilo morje nemirno ves dan. V Benetkah se je primerila velika nesreča. Burja je vrgla ladijo »Matilde« s tako silo ob breg, da se je razbila. Trije mornarji so utonili. Kapitan in jeden mornar sta se rešila. Pri Chioggiji se je zgodilo isto ladiji »Ernesto«. En deček je utonil. V Trstu je po ulicah burja kar metala ljudi. Dve ženski, jednega starčka in jednega otroka je tako hudo vrgla, da so jih precej poškodovane prenesli v bolnišnico. Enoinsemdesetletna Ivana Gregorič ima zlomljeno roko.

Prepir med častniki. Iz Charbina v Mandžuriji se poroča: V družbi ruskih častnikov sta se pogovarjala stotnik L. in poročnik S., kdo je močnejši. Naposled sta se šla za šalo metat. Poročnik S. je bil močnejši, kar je stotnika L. jezilo. Pričela sta se pripraviti o nepravilnosti borenja in bivša prijatelja sta se ločila v jezi. Drugi dan je bil v zbirališču častnikov ples. Poročnik S. je stopil k stotnikovi ženi in jo prosil za ples. Bil je odklonjen. Poročnik je mislil, da je stotnik L. to svoji ženi naročil, ter se je pritožil pri poveljniku. Ko je stotnik to čul, stopil je k poročniku ter ga opsoval, češ, da si je tako uplivanje izmislil. Poročnik je stotnika udaril s pestjo v obraz. Stotnik je potegnil revolver in na poročnika ustrelil. V prsi zadet se je poročnik zgrudil ter umrl v par minutah. Stotnik je bil obsojen v 15 letno prisilno delo, a sedaj je pomiloščen v trimesečni zapor.

Gospodarske drobtinice.

Proti mrazu. Dobro sredstvo proti mrazu je dim. Kadar se je nadjati zjutraj hudega mraza, naj se prav pridno kuri po vinogradih na več mestih. Zakuri se le vedno na isti strani, na katero veter vleče, tako, da dim gre po vinogradu, a ne na nasprotno stran. Za kurivo se vzamejo take stvari, ki dajo mnogo dima, kakor na primer: listje, pleve, razno cepje in smeti, pa tudi zelena hajevina je dobra, ker ima skoraj največ dima v sebi. Več ko je dima, bolj ko se širi po vinogradu, boljše je. Kajti dim ima v sebi mnogo topline, ki raztaplja in ne pusti, da bi se delal na zemlji mraz. Koder se dim vlačil in kadi, tamkaj se ni bati mraza. To so že večkratne poskušnje pokazale. Po mnogih krajih so prav pridno letos dne 30. maj. travna in 1. maja kurili po goricah; posebno okrog Virštanja, Bučke gorice, Zec itd. in na ta način so obvarovali gorice pred hudo nesrečo — mrazom, ki jim je pretila. Kuriti se začne seveda pred solničnim izhodom, to je od 3. do 7. ure zjutraj in se neha, ko solnce dobro obsije zemljo. Vinogradniki, kadar vam preti taka nesreča, pomagajte si s tem, precej dobrim sredstvom proti mrazu. — Drugo tudi prav dobro sredstvo pa je, pokriti vsak trs na večer s papirjem ali pa s cunjami, ki se od zgoraj nekoliko z motvozom zaveže, da je trs tako, kakor da bi bil pod dežnikom. Seveda to je težavno in sitno delo, pa dobro le je, ako si ubogi in stiskani vinogradnik na ta način obvaruje zlahtno vinsko trtico pred mrazom, ki ga stane mnogo truda in znoja. Te dve sredstvi sta menda najboljši proti mrazu. Dober je prvi kakor drugi poskus, pa rekel bi, da drugi bi se bil skoraj boljši, ker pride vsaki trs lepo pod papirnato streho. A z dimom je bolj sitno, ker vedno na napačno stran sili, a pomagano je veliko. — Bog se usmili naših vinogradnikov in varuj, da bi jim ne bilo treba uporabljati teh sicer dobrih sredstev proti mrazu. Zdolski.

Loterijske številke

Linc 3. maja: 73, 90, 34, 74, 88,
Trst 3. maja: 23, 78, 43, 7, 13.